

Overnachten in een boerderij vol verhalen

Buitenleven Vakanties geeft je deze kerst een cadeautje. Tot 1 april 2017 overnacht je met korting op de mooiste natuurplekken, zoals in boerderij 't Loor op landgoed Slangenburg.

Wie zijn vakantie doorbrengt op landgoed Slangenburg bij Doetinchem, treedt in de voetsporen van landheren en boeren. Al aan het einde van de negentiende eeuw werd het monumentale landgoed met zeventiende-eeuwse kasteel een vakantiebestemming. De rijke Duitse houtindustriële Arnold Passmann kocht in 1896 het landgoed ongezien, met de bedoeling de oude beuken en eiken in geld om te zetten. Toen hij het afwisselende gebied van 562 ha kwam inspecteren, was hij meteen verkocht. Dit was te mooi om met de grond gelijk te maken, hij maakte er een familieonderkomen van.

Padvindders en stadse mensen

Ook na de familie Passmann waren vakantiegegers welkom op het landgoed. Op boerderij 't Loor wisten de gasten zich buiten bij de pomp met ijskoud water. Hun tenten mochten ze op het erf neerzetten. En de vakantiegegers, zoals Sjaan en Ans uit Den Haag, staken hun stadse handen uit de mouwen met het dorsen van rogge. Ze gebruikten daarbij een vlegel, een werktuig dat gehanteerd werd om de graankorrels uit de aren te slaan. De extra inkomsten van de gasten waren een welkome aanvulling op het boerenbestaan.

Door brand verwoest

't Loor was een gemengd boerenbedrijf, in vroege tijden bedoeld om de kasteelheer van inkomsten te voorzien. Een deel van de oogst moest de boer als pacht betalen. Oorspronkelijk stond de boerderij iets verderop, maar werd door een brand verwoest. Op de plek waar toen een schuur stond, herrees de huidige boerderij. Deze kwam na de Tweede Wereldoorlog onder de hoede van Staatsbosbeheer, en deed dienst tot 1973. Daarna werd de boerderij particulier bewoond en sinds ca. 2005 is 't Loor een Buitenleven Vakantiewoning. De naam 't Loor is afgeleid van Loo, wat plek in het bos betekent.

Hard buitenleven

Het leven op de boerderij was hard en verre van romantisch. Zo werd boer Gerard Winters in 1896 op klaarlichte dag door stropers neergeschoten. Bij gebrek aan een ambulance werd het slachtoffer op een ladder neergelegd en naar Doetinchem gedragen. Het was te laat, hij was onderweg overleden. Zijn weduwe Everdina hertrouwde spoedig om het boerenbedrijf voort te zetten.

© Manon Laterveer – de Beer
Gepubliceerd in: Naar Buiten – Magazine van Staatsbosbeheer, december 2016